

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 7.12.2011
COM(2011) 843 final

2011/0411 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI AL CONSILIULUI

de instituire a Instrumentului de parteneriat pentru cooperarea cu țările terțe

{SEC(2011) 1475 final}
{SEC(2011) 1476 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Prezenta propunere de instituire a Instrumentului de parteneriat înlocuiește Instrumentul financiar pentru cooperarea cu țările industrializate și celelalte țări și teritorii cu venituri ridicate (ITI)[1], care a intrat în vigoare în 2007 și care este principalul mecanism de colaborare cu țările dezvoltate. ITI a dovedit că dispune de o gamă largă de instrumente care permit identificarea unor soluții individualizate și adecvate de extindere și aprofundare a cooperării cu 17 state (țările industrializate și teritoriile cu venituri ridicate din America de Nord, regiunea Asia-Pacific și regiunea Golfului). Această colaborare s-a extins recent la țările în curs de dezvoltare, odată cu adoptarea propunerii ITI+. Întrucât ITI va expira la sfârșitul anului 2013, este necesar un nou instrument financiar.

În plus, de la intrarea în vigoare a Regulamentului ITI, economiile unor state cum ar fi India, China și Brazilia au înregistrat o creștere rapidă, iar în prezent joacă un rol tot mai important în economia și comerțul internațional, în forurile multilaterale (ONU și G20) și în abordarea provocărilor de interes global. Deși dezvoltarea și reducerea sărăciei rămân o preocupare-cheie, aceste țări depășesc treptat statutul de țări în curs de dezvoltare. Pentru a-și susține propria redresare economică, UE are un interes strategic în stimularea unor eforturi credibile din partea acestor țări pentru a răspunde în mod corespunzător provocărilor globale cum ar fi schimbările climatice.

UE a încheiat și acorduri pe baze extinse cu parteneri-cheie și economii emergente pentru abordarea unor chestiuni bilaterale și a unor probleme de interes global. Punerea în aplicare a acestor instrumente (acorduri, declarații, planuri de acțiune etc.) necesită un instrument financiar specific care să îi permită Uniunii Europene să își promoveze eficient interesele în întreaga lume și să abordeze chestiuni globale oriunde este necesar.

În plus, evoluția relațiilor cu Rusia, criza financiară care a generat noi provocări pentru economia și ordinea economică mondială, creșterea interdependenței dintre UE și principalii săi parteneri, modelele de comerț aflate în schimbare, rolul sporit al societății civile și al comunităților de afaceri/comerț atât în Europa, cât și în țările partenere, necesită intensificarea dialogului, a integrării și a schimburilor. Este tot mai importantă abordarea provocărilor sociale (avantajele globalizării distribuite neuniform și impactul dur al scăderii creșterii economice asupra consumului, a veniturilor și a creării de locuri de muncă), precum și a provocărilor legate de mediu și de schimbările climatice. În acest context, rolul tot mai important al economiilor emergente, inclusiv în ceea ce privește comerțul Sud–Sud și chestiuni legate de cooperare, necesitatea de a combina asistența pentru dezvoltare, instrumentele comerciale, dialogul comercial, evoluțiile tehnologiei și ale infrastructurii, precum și investițiile în sprijinul unei creșteri inteligente și incluzive, integrarea comerțului, dezvoltarea sectorului privat, coeziunea socială, programele de reformă și de modernizare, toate însumate au făcut necesară crearea unui nou instrument.

---

[1] SUA, Japonia, Canada, Republica Coreea, Australia și Noua Zeelandă; anumite țări asiatice industrializate și teritorii excluse de pe lista CAD a țărilor beneficiare (Singapore, Hong Kong, Macao, Taiwan și Brunei), precum și Consiliul de cooperare pentru Statele Arabe din Golf (Bahrain, Kuwait, Oman, Qatar, Arabia Saudită și Emiratele Arabe Unite), exclus, la rândul său, din lista CAD a beneficiarilor AOD.

UE nu dispune în prezent de un adevărat instrument care să-i permită să colaboreze cu noile economii emergente pe teme legate de promovarea intereselor fundamentale ale UE și de provocările de interes global (cum ar fi, de exemplu, schimbările climatice sau necesitatea de a realiza o dezvoltare durabilă la toate nivelurile). Deși ITI a fost extins astfel încât să acopere și țările în curs de dezvoltare, prin adoptarea, la 1 decembrie 2011, a ITI+, domeniul său de aplicare rămâne limitat.

Instrumentul de parteneriat propus urmărește să depășească această limitare a capacității UE de a se angaja pe plan internațional în modul cel mai eficient cu putință. Acesta ar urma să acopere și vidul legislativ menționat mai sus și, în special, i-ar permite UE să abordeze și alte domenii în afară de dezvoltarea cooperării cu actori globali și să-și apere interesele fundamentale în raporturile cu orice țară parteneră, în caz de nevoie. De asemenea, el ar putea sta la baza unor noi relații cu țările care nu mai primesc asistență bilaterală pentru dezvoltare.

În special, instrumentul își propune următoarele obiective specifice:

(a) punerea în aplicare a dimensiunii internaționale a Strategiei Europa 2020, prin susținerea strategiilor privind parteneriatele de colaborare bilaterală, regională și interregională ale UE, prin promovarea dialogurilor politice și prin elaborarea de abordări și răspunsuri colective la provocările de interes global, cum ar fi securitatea energetică, schimbările climatice și protecția mediului;

(b) îmbunătățirea accesului la piețe și dezvoltarea comerțului, a investițiilor și a oportunităților de afaceri pentru întreprinderile europene, în special pentru IMM-uri, prin intermediul parteneriatelor economice și al cooperării în domeniul afacerilor și al reglementării;

(c) consolidarea unei largi înțelegeri și vizibilități a UE și a rolului său pe scena internațională prin intermediul diplomației publice, al cooperării în domeniul educației/al învățământului universitar și al activităților de informare menite să promoveze valorile și interesele Uniunii.

Instrumentul de parteneriat va promova, prin urmare, interesele UE și pe cele reciproce și va da Strategiei Europa 2020 o dimensiune globală, răspunzând într-un mod eficient și flexibil obiectivelor de cooperare care decurg din relațiile Uniunii cu țări partenere și abordând provocări de interes global. Acest instrument va avea o rază de acțiune globală, cu un accent special pe partenerii strategici și pe economiile emergente. Nu va exista o clasificare obligatorie a cheltuielilor ca asistență oficială pentru dezvoltare, (AOD), deși acest lucru ar trebui să rămână posibil în cazul ajutoarelor pentru comerț și al asistenței în domeniul comerțului. Suma prevăzută pentru perioada 2014-2020 este de 1 131 milioane EUR.

Instrumentul de parteneriat va fi parte integrantă a arhitecturii generale a instrumentelor financiare destinate acțiunii externe, care cuprinde patru mari capitole: un capitol axat pe politici, care urmărește în primul rând cooperarea cu țările partenere la toate nivelurile și capitole referitoare la prioritățile și valorile orizontale: drepturile omului și democrația, asistența umanitară și protecția civilă, gestionarea și prevenirea situațiilor de criză.

Una dintre prioritățile majore ale Strategiei Europa 2020 este relansarea unei creșteri economice compatibile cu viziunea Europei legată de un viitor cu emisii reduse de dioxid de carbon și de obiective de dezvoltare durabilă. Agenda recunoaște că țările care au economii emergente cu ritm de creștere rapid și o clasă de mijloc în expansiune vor juca un rol crucial

în susținerea exporturilor europene de bunuri și servicii, sector în care Europa deține un avantaj comparativ. De exemplu, viitoarele politici pentru climă (sau absența lor) în China, India, Brazilia și SUA vor avea efecte semnificative asupra competitivității viitoare, asupra cooperării dintre regiuni în domeniul cercetării și dezvoltării și în domeniul științific, precum și asupra comerțului internațional. Este în interesul Uniunii să promoveze un nivel maxim de aliniere și cooperare. Instrumentul de parteneriat ar trebui să aibă un rol important în susținerea politicii comerciale[2], în special în ceea ce privește partenerii economici strategici. Susținerea accesului întreprinderilor europene la piețe va veni în completarea acțiunilor finanțate prin programul pentru competitivitate și IMM-uri.

Economiile emergente joacă un rol din ce în ce mai important ca parteneri responsabili pentru soluționarea provocărilor de interes global în contextul crizei economice existente. UE recunoaște că economiile emergente au tot mai multe responsabilități în ceea ce privește țările cel mai puțin dezvoltate și cele în curs de dezvoltare. Aspecte critice, precum reducerea sărăciei, competitivitatea și liberalizarea comerțului, protecția mediului, schimbările climatice, energia, dezvoltarea durabilă, munca decentă, inclusiv respectarea standardelor de bază în ceea ce privește condițiile de muncă și dialogul social, îmbunătățirea nivelului de alfabetizare digitală și de incluziune, pandemiile, securitatea informatică, terorismul și criminalitatea organizată, inclusiv pirateria, pot fi soluționate numai la nivel internațional. În contextul unei globalizări accelerate, este esențial ca agenda internă privind asigurarea unei creșteri durabile și crearea de locuri de muncă în Europa și politicile interne ale UE în general să fie susținute printr-o asistență financiară corespunzătoare pe plan extern. Această dimensiune externă a politicii interne ar trebui să sporească consecvența și coerența acțiunii externe a UE, evitându-se suprapunerea eforturilor și sporindu-se impactul.

De aceea, Instrumentul de parteneriat va acorda prioritate susținerii altor politici externe ale UE, precum și dimensiunii externe a politicilor UE în domeniul schimbărilor climatice, protecției mediului, energiei, transportului, politicilor sociale și de ocupare a forței de muncă, precum și al tehnologiilor informației și comunicațiilor. În cadrul Instrumentului de parteneriat, integrarea aspectelor legate de climă și obiectivele climatice vor fi deosebit de relevante pentru activitățile care promovează dialogul politic cu economiile industrializate și cu cele emergente.

Utilizarea eficientă a resurselor va fi esențială pentru o creștere economică durabilă în contextul constrângerilor de mediu. UE va adopta o strategie privind utilizarea eficientă a resurselor, ca răspuns la una dintre inițiativele emblematice ale Strategiei Europa 2020. Aceasta va afecta, printre altele, normele UE și va fi cu adevărat eficace numai dacă toate economiile mari vor adopta măsuri de utilizare eficientă a resurselor. Economiile emergente au șansa de a sări peste modelele de producție și consum poluante și nesustenabile adoptate atât de des de UE și de alte economii dezvoltate în perioada noastră de industrializare, iar UE are tot interesul să le ajute să facă acest lucru.

Cu toate acestea, în economiile emergente, în special în India și China, o mare parte din populație este extrem de săracă și are nevoie de ecosisteme sănătoase – cum ar fi apă curată sau mări și păduri bogate – pentru a supraviețui, în timp ce Brazilia, Africa de Sud, India și China au o biodiversitate extrem de mare. Aceste economii determină modul de utilizare a resurselor în celelalte țări în curs de dezvoltare, în special în cele mai sărace dintre ele.

---

[2] „Comerț, creștere și afaceri internaționale / Politica comercială – componentă-cheie a Strategiei UE 2020”, COM(2010) 612 din 9.11.2010.

Cooperarea în scopul protecției ecosistemelor și al gestionării lor durabile este în interesul comun al UE și al partenerilor acesteia.

Dialogul și cooperarea practică cu principalii producători și consumatori de energie din lume sunt esențiale pentru a răspunde provocării de a asigura securitatea energetică a UE, în special în condițiile în care devenim tot mai dependenți de importuri, precum și pentru a promova o agendă globală în materie de reducere a emisiilor de dioxid de carbon, politici energetice durabile, transparența și predictibilitatea pe piețele mondiale ale energiei, precum și cooperarea tehnologică.

Statele care încetează să mai primească asistență bilaterală pentru dezvoltare caută noi forme de cooperare. În domeniul tehnologiei și inovării, pentru a rămâne un partener strategic și a continua să fie un lider la standarde mondiale, UE trebuie să aibă capacitatea de a stabili în aceste domenii parteneriate de cooperare bazate pe interesul reciproc.

Proiecția externă a politicilor interne ale UE va fi deci integrată pe deplin în programarea Instrumentului de parteneriat. În limitele pachetului său financiar, acesta poate completa și dimensiunea externă a politicilor interne desfășurate în cadrul altor programe ale UE (cum ar fi acțiunile cuprinse în programul-cadru pentru cercetare și inovare „Orizont 2020”, în programul pentru competitivitate și IMM-uri, inclusiv cooperarea în domeniul turismului, în Fondul pentru migrație și Fondul pentru securitatea internă, precum și în programul „Erasmus pentru toți”), astfel încât să se evite orice suprapunere. De asemenea, poate sprijini alte politici externe ale UE, cum ar fi cea comercială. Coerența și complementaritatea cu alte instrumente de acțiune externă pe criterii geografice, în special cu Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare, vor fi avute în vedere în întreaga etapă de programare, integrând totodată principiile diferențierii și concentrării.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

Între 26 noiembrie 2010 și 31 ianuarie 2011, Comisia Europeană a organizat o consultare publică referitoare la viitoarea finanțare a acțiunii externe a UE. Acest proces s-a bazat pe un chestionar online însoțit de un document de fundamentare intitulat „What funding for EU external action after 2013?” (Ce fonduri ar trebui alocate acțiunii externe a UE după 2013?) elaborat de serviciile Comisiei și ale SEAE.

Majoritatea respondenților (aproximativ 70 %) au confirmat că asistența financiară a UE a adus o valoare adăugată substanțială în principalele domenii de politică care au beneficiat de instrumentele financiare ale UE destinate acțiunii externe[3]. Mulți dintre ei au menționat valoarea adăugată a UE ca principala forță motrice pentru viitor, considerând că UE ar trebui să valorifice acest avantaj comparativ – legat de prezența sa la nivel global, de expertiza într-o gamă largă de domenii, de caracterul supranațional și de rolul de facilitator al coordonării – dar și economiile de scară.

[3] Și anume pacea și securitatea, reducerea sărăciei, ajutoarele umanitare, investițiile în stabilitate și creștere în țările implicate în procesul de aderare și în țările vecine, răspunsul la provocările globale, promovarea standardelor și a valorilor UE și internaționale, sprijinirea creșterii și a competitivității în străinătate.

Aproape toți respondenții (92 %) s-au declarat în favoarea unei abordări mai diferențiate, adaptate la situația fiecărei țări beneficiare și bazată pe criterii solide și o colectare eficientă a datelor ca modalitate de sporire a impactului instrumentelor financiare ale UE.

Opiniile au fost împărțite în ceea ce privește simplificarea instrumentelor și echilibrul dintre instrumentele geografice și cele tematice. Mulți respondenți și-au exprimat temerea că mai multe programe tematice la nivelul UE ar putea implica o scădere a sumei totale disponibile pentru acțiuni tematice și s-au declarat în favoarea simplificării normelor care guvernează accesul și implementarea fondurilor tematice. O mare parte din respondenți s-au declarat în favoarea unei mai mari flexibilități geografice a instrumentelor UE ca modalitate de a răspunde provocărilor interregionale.

Atunci când li s-a cerut să clasifice diferitele domenii de interes în funcție de priorități, cei mai mulți respondenți au menționat „stabilitatea macroeconomică și financiară, creșterea economică” și „promovarea comerțului și a investițiilor”, urmate de „energie, eficiența resurselor și schimbările climatice” și „ocuparea forței de muncă și chestiunile sociale (inclusiv creșterea și munca decentă)”.

De asemenea, în marea lor majoritate, respondenții au fost de acord că sectorul privat este principala forță motrice a dezvoltării economice și că astfel contribuie semnificativ la creșterea durabilă. Din acest motiv, au pledat pentru o colaborare mai extinsă a UE cu comunitatea de afaceri ca partener în UE și în țările terțe, pentru a implica din ce în ce mai mult sectorul privat - atât din punct de vedere financiar, cât și în ceea ce privește acumularea de cunoștințe – ca motor al dezvoltării durabile.

Mulți consideră că programarea în comun și cofinanțarea împreună cu statele membre ar putea spori impactul și coerența acțiunii externe a UE, ar simplifica procesul de acordare a ajutoarelor și ar reduce costurile totale de tranzacționare.

În ceea ce privește evaluarea rezultatelor, propunerea privind focalizarea mai puternică pe activitățile de monitorizare în etapa de implementare a proiectelor și a programelor, însoțită de o mai mare simplificare a normelor de finanțare externă, s-a bucurat de mult sprijin ca mijloc prin care instrumentele externe ale UE să producă impactul preconizat.

O mare parte din părțile interesate au sprijinit multiplicarea activităților de informare și comunicare menite să sporească vizibilitatea finanțării externe furnizate de UE, în special în țările beneficiare. Cu toate acestea, se pare că vizibilitatea UE este mai bine asigurată prin politici, strategii și prezență eficace în țările terțe decât prin cheltuieli suplimentare cu comunicarea. A fost puternic susținută și ideea de a consolida rolul de coordonare al UE în rândul donatorilor și de a lua măsuri pentru ca partenerii care se ocupă de implementare să asigure o mai mare vizibilitate a finanțării asigurate de UE.

Înainte de a prezenta această propunere privind Instrumentul de parteneriat, Comisia a examinat patru opțiuni de politică: renunțarea la ITI, menținerea *status quo*-ului, modificarea DCI pentru a permite cheltuieli care nu reprezintă asistență oficială pentru dezvoltare sau introducerea unui nou instrument pornind de la ITI/ITI+.

După o evaluare atentă, nici renunțarea la ITI, nici menținerea *status quo*-ului nu au fost considerate viabile din punct de vedere politic. Limitarea cheltuielilor exclusiv la acțiunile legate de reducerea sărăciei sau menținerea acestui unic punct focal în cooperarea cu

economiile emergente ar limita în mod artificial acțiunea externă a UE și nu ar ține seama de interesele sale fundamentale.

Opțiunea de modificare a Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare pentru a permite cheltuieli fără legătură cu asistența oficială pentru dezvoltare ar avea avantajul coerenței geografice (un instrument pentru fiecare țară), dar dificultățile de gestionare ale unui instrument cu două obiective foarte diferite au fost considerate un handicap grav.

Evaluarea impactului

Impactul economic:

Introducerea noului Instrument de parteneriat ar oferi UE o altă șansă de a-și promova întreprinderile (în special IMM-urile) și produsele. Acesta ar putea sprijini activitatea întreprinderilor europene în țări terțe, oferind stimulente pentru competitivitatea și inovarea UE într-un mod care ar trebui să completeze acțiunile finanțate în Programul pentru competitivitatea IMM-urilor și în programul „Orizont 2020" (cercetare și inovare) și să susțină comerțul și investițiile internaționale ale UE care, la rândul lor, ar putea facilita investițiile străine în UE. De asemenea, instrumentul ar putea juca un rol în comerțul și cooperarea Sud–Sud, promovând responsabilitatea în practicile de afaceri ale partenerilor noștri, în țările terțe și în special în țările în curs de dezvoltare mai sărace. Ar putea fi abordate numeroase domenii de cooperare, inclusiv schimbările climatice, energia[4], protecția mediului, apropierea reglementărilor tehnice și standardizarea, responsabilitatea socială a întreprinderilor, drepturile de proprietate intelectuală, protecția datelor cu caracter personal, bunele practici economice, comerciale, investiționale, fiscale și financiare, turism. S-ar putea consolida astfel securitatea economică și s-ar putea crea noi locuri de muncă care, în cele din urmă, vor contribui la creșterea economică. Noul instrument ar putea stimula forme bine dezvoltate de cooperare economică între UE și țările partenere. În acest context, el i-ar permite UE să garanteze că proiectarea și aplicarea politicilor și a programelor iau în considerare în mod adecvat protecția mediului, energia din surse regenerabile, aspectele sociale, ocuparea forței de muncă și alte valori legate de bunăstare.

Impactul social:

Prin alinierea instrumentelor financiare ale UE și ale statelor membre și prin sprijinirea activităților comune cu alți donatori bilaterali și multilaterali, noul instrument ar putea produce un impact semnificativ asupra țesutului social din țările emergente. Ar putea sprijini procesul de reformă a sistemelor de asistență socială, politicile naționale de ocupare a forței de muncă, politicile naționale de formare și de dezvoltare a competențelor, educația, programele de consolidare a capacității de cercetare și inovare și măsurile de consolidare a „plaselor de siguranță" naționale. Crearea mai multor locuri de muncă ecologice ar conduce la creșterea veniturilor și ar consolida coeziunea socială și strategiile naționale de reducere a sărăciei. În acest sens, ar contribui la implementarea cu succes a agendei sociale internaționale promovate de Organizația Internațională a Muncii a ONU și de G8/G20.

Impactul asupra mediului:

[4] „Politica energetică a UE: angajarea în relații cu parteneri din afara frontierelor noastre" COM(2011) 539, 7.9.2011.

Parteneriatele UE încheiate în temeiul noului instrument vor viza încurajarea și sprijinirea creșterii economice și a sustenabilității mediului pe termen lung. În acest sens, este de așteptat ca noul instrument să joace un rol-cheie în susținerea dialogurilor politice și a acțiunilor legate de schimbările climatice și de protecția mediului, atât în UE, cât și în țările partenere. Instrumentul ar putea susține un model de întreprinderi cu emisii reduse de dioxid de carbon, oferind stimulente sectorului privat european. Pornind de la succesul înregistrat în cadrul Conferinței COP-16 a ONU pe tema schimbărilor climatice, organizată la Cancún, acesta ar putea fi folosit pentru a ajuta întreprinderile europene să dezvolte politici eficiente și cu costuri reduse menite să asigure îndeplinirea unor obiective ecologice în țările partenere. De asemenea, ar putea ajuta țările partenere să se bucure de toate beneficiile inovării legate de mediu, ecologie și eficiență energetică și ar putea promova tranziția către o economie ecologică și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor. Creșterea cererii de produse de bază în țările cu economii emergente înseamnă că există nevoia de a promova schimbul de bune practici ale sectorului privat și politici de achiziții publice mai ecologice. Instrumentul ar putea permite o cooperare care să urmărească obținerea unei mai bune înțelegeri a costurilor economice și sociale ale pierderii diversității ecologice și degradării ecosistemelor din țările cu importanță globală.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

În dezbaterea organizată de autoritatea legislativă pe tema propunerii Comisiei privind ITI+ [COM(2009) 197] și în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, s-a ajuns la un acord între cele trei instituții cu privire la utilizarea articolului 207 alineatul (2) și a articolului 209 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene pentru desfășurarea de activități care depășesc cooperarea pentru dezvoltare în țările în curs de dezvoltare. Pentru țările „altele decât țările în curs de dezvoltare” se utilizează articolul 212 alineatul (2) din TFUE.

Potrivit acordului, Instrumentul de parteneriat propus ar urma să aibă ca temei juridic o combinație între următoarele trei articole din TFUE: articolul 212 alineatul (2), articolul 207 alineatul (2) și articolul 209 alineatul (1).

UE a semnat numeroase acorduri internaționale cu țări partenere din întreaga lume, care nu au corespondent printre acordurile încheiate în mod individual de statele membre, ceea ce conferă Uniunii influență în practic orice domeniu al relațiilor internaționale. Cu 27 de state membre acționând în cadrul unor politici și strategii comune, UE are masa critică pentru a răspunde provocărilor globale. De asemenea, UE se află într-o poziție excepțională, întrucât își poate promova normele și standardele și le poate conferi o dimensiune globală, prin intermediul cooperării internaționale.

Instrumentul de parteneriat propus va genera o mai mare valoare adăugată decât situația existentă, deoarece ține seama de Strategia Europa 2020, bazată pe cooperare orientată spre o creștere economică ecologică, cu un accent mai puternic pe interesele UE în cooperarea cu țările industrializate și în curs de dezvoltare, și se va concentra mai mult asupra îmbunătățirii climatului pentru întreprinderi, investiții, comerț, cercetare și inovare. Ar trebui elaborată o agendă proactivă a intereselor comune cu cele ale țărilor partenere, acordând o atenție specială partenerilor strategici ai UE.

Noul Instrument de parteneriat ar răspunde mai bine și angajamentelor UE față de țările terțe cu care a încheiat acorduri-cadru de parteneriat și cooperare și ar spori credibilitatea și

coerența politicii externe a UE de asociere a promovării valorilor și a intereselor sale cu activități de cooperare specifice. În cadrul acordurilor, Instrumentul de parteneriat ar putea acționa drept catalizator al proiectelor comune ale UE și statelor membre, dat fiind că dispozițiile acordurilor au caracter obligatoriu pentru părți. În sfârșit, ar susține politicile regionale și bilaterale ale UE, împreună cu angajamentele sale în procesele și organismele de cooperare regionale și internaționale.

Activitățile de cooperare economică, dialogurile dintre întreprinderi și alte forme de acțiune economică externă ar putea constitui un instrument important de politică externă. Acestea ar putea contribui la sporirea vizibilității și a influenței UE în lume și ar ajuta Europa să își atingă obiectivul de a deveni un actor economic și politic esențial pe scena internațională, atât în relațiile bilaterale, cât și în cadrul organismelor multilaterale, cum ar fi G20.

În plus, acțiunea comună cu statele membre ale UE și modalitățile inovatoare de mobilizare a resurselor ar putea deveni, în cadrul Instrumentului de parteneriat, mai frecvente și mai accesibile decât sunt în prezent, în cadrul ITI. Vor fi disponibile sume mai mari pentru a sprijini cofinanțarea operațiunilor în cooperare cu sistemele de ajutoare bilaterale sau organismele ori agențiile financiare ale statelor membre ale UE. Programarea multianuală ar permite desfășurarea unor activități economice mai structurate și mai integrate. Parteneriatele publice și private ar fi mai ușor de realizat, implicând mai multe părți interesate din comunitatea de afaceri europeană. Combinația dintre granturi și împrumuturi ar putea să devină una dintre opțiunile preferate, atunci când este cazul.

Alegerea instrumentului

Comisia consideră că extinderea domeniului de aplicare al Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare spre a acoperi și acțiuni fără legătură cu dezvoltarea creează riscul unor tensiuni între diferite obiective și ar putea conduce la întârzieri semnificative în luarea deciziilor și aplicarea lor. Ea recomandă crearea unui nou instrument unic, global, care să se concentreze pe apărarea intereselor fundamentale ale UE și să abordeze provocările de interes global cu o gamă bine definită de activități. Prin urmare, Comisia recomandă propunerea unui nou instrument.

Depunerea unei propuneri privind un nou instrument este considerată cea mai bună opțiune. Există un consens larg pentru a se porni de la actualul set de instrumente financiare, deși este necesar ca noul instrument să reflecte schimbările instituționale introduse prin Tratatul de la Lisabona. În cadrul acestei opțiuni, actuala structură a instrumentelor, pe care atât părțile interesate, cât și statele membre UE o consideră pertinentă și adecvată, ar rămâne în mare parte neschimbată. Pe de altă parte, un Instrument de parteneriat nou, cu rază de acțiune globală și obiective definite va contribui la adaptarea deplină a metodelor actuale de elaborare a politicilor, programare și producere a rezultatelor.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Valoarea totală a pachetului financiar propus pentru Instrumentul de parteneriat este de 1 131 milioane EUR, în prețuri curente, pentru perioada 2014-2020. Această sumă este compatibilă cu rubrica 4 „Europa globală” a cadrului financiar propus pentru 2014-2020.

Pentru a-i asigura predictibilitatea, va fi pusă la dispoziție o finanțare a activităților legate de învățământul superior din țările terțe în contextul programului „Erasmus pentru toți”, în conformitate cu obiectivele acțiunii externe a UE, prin plata a numai două pachete financiare

multianuale, care să acopere primii patru ani, respectiv ultimii trei. Această finanțare se va reflecta în programarea orientativă a Instrumentului de parteneriat, în funcție de necesitățile și prioritățile țărilor respective. Sumele alocate pot fi revizuite în caz de circumstanțe majore neprevăzute sau de schimbări politice importante, în conformitate cu prioritățile externe ale UE. Aceste fonduri se vor utiliza în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) nr. ... privind programul „Erasmus pentru toți" al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a programului „Erasmus pentru toți"[5].

5. ELEMENTE OPȚIONALE

Simplificarea

În acest nou regulament, ca și în alte programe din cadrul financiar multianual, una dintre prioritățile Comisiei este simplificarea mediului de reglementare și facilitarea accesului la asistența oferită de Uniune țărilor și regiunilor partenere, organizațiilor societății civile etc., în măsura în care acestea urmăresc îndeplinirea obiectivelor regulamentului.

Noul regulament privind Instrumentul de parteneriat ar permite adoptarea mai rapidă a măsurilor de implementare și, prin urmare, o cooperare mai flexibilă. În plus, revizuirea Regulamentului financiar, care este deosebit de substanțială în ceea ce privește dispozițiile speciale referitoare la acțiunea externă, va facilita participarea organizațiilor societății civile și a IMM-urilor la programe de finanțare, de exemplu prin simplificarea normelor, reducerea costurilor de participare și accelerarea procedurilor de atribuire. Comisia intenționează să pună în aplicare prezentul regulament utilizând noile proceduri flexibile prevăzute în Regulamentul financiar revizuit.

Normele de punere în aplicare sunt prevăzute în Regulamentul (UE) nr... al Parlamentului European și al Consiliului din … de stabilire a normelor și procedurilor comune de implementare a instrumentelor Uniunii pentru acțiune externă.

[5] JO L …

2011/0411 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI AL CONSILIULUI

de instituire a Instrumentului de parteneriat pentru cooperarea cu țările terțe

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (2), articolul 209 alineatul (1) și articolul 212 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

(1) Prezentul regulament constituie unul dintre instrumentele care oferă sprijin direct pentru politicile externe ale Uniunii Europene. El va înlocui Regulamentul nr. 1934/2006 al Consiliului din 21 decembrie 2006 privind stabilirea unui instrument financiar pentru cooperarea cu țările industrializate și celelalte țări și teritorii cu venituri ridicate (ITI)[6].

(2) În ultimul deceniu, Uniunea și-a consolidat constant relațiile bilaterale cu un număr mare de țări industrializate și de alte țări și teritorii cu venituri ridicate din diverse regiuni ale lumii, în special din America de Nord, din Asia de Est și din Australasia, dar și din Asia de Sud-Est și din regiunea Golfului.

(3) În plus, începând din 2007, Uniunea și-a consolidat și și-a aprofundat relațiile de cooperare și parteneriat cu țările în curs de dezvoltare și în tranziție din Asia, Asia Centrală, America Latină și cu țări precum Irak, Iran, Yemen și Africa de Sud, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare (ICD).

(4) Sfera de cooperare din cadrul programelor geografice cu țări, teritorii și alte regiuni în curs de dezvoltare definite în cadrul Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare se limitează la finanțarea măsurilor destinate îndeplinirii criteriilor de acordare a asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD) stabilite de Comitetul de asistență pentru dezvoltare al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (CAD al OCDE).

---

[6] JO L 405, 30.12.2006.

(5) S-au inițiat acțiuni pregătitoare, cum ar fi dialogurile dintre întreprinderi, promovarea comerțului și schimburile științifice, pentru a consolida și a aprofunda cooperarea în sectoare care nu fac obiectul Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare cu India, China și grupul țărilor cu venituri medii din Asia și America Latină.

(6) În plus, Uniunea și-a consolidat permanent relațiile bilaterale cu alte țări în curs de dezvoltare tot mai proeminente din rândul celor cu venituri medii, din Asia și America Latină, extinzând parteneriatul de cooperare și dialogul politic în domenii și pe teme care depășesc cooperarea pentru dezvoltare. Au evoluat și relațiile cu Rusia, inclusiv prin parteneriatul pentru modernizare Uniune-Rusia, subliniindu-se astfel importanța Rusiei ca partener strategic al Uniunii, atât în relațiile bilaterale, cât și în pe plan internațional.

(7) Este în interesul Uniunii să aprofundeze relațiile cu partenerii care joacă un rol tot mai important în economia și comerțul internațional, în comerțul și cooperarea Sud–Sud, în forurile multilaterale, inclusiv în Grupul celor 20 de miniștri de finanțe și guvernatori ai băncilor centrale (G20), în guvernanța globală și în abordarea provocărilor de interes global. Uniunea trebuie să construiască parteneriate cuprinzătoare cu noi actori de pe scena internațională, pentru a promova o ordine internațională stabilă și incluzivă, pentru a gestiona bunurile publice mondiale comune, pentru a-și apăra interesele fundamentale și pentru a deveni mai cunoscută în aceste țări.

(8) UE are nevoie de un instrument financiar cu domeniu de aplicare global, care să permită finanțarea măsurilor care ar putea să nu fie considerate AOD, dar care sunt cruciale pentru aprofundarea și consolidarea relațiilor sale cu țările partenere respective, în special prin dialoguri politice și crearea de parteneriate.

(9) Deși se referă în special la actorii de nivel global, domeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui să creeze posibilitatea de a sprijini în întreaga lume măsuri de cooperare cu țările în curs de dezvoltare în care Uniunea are interese semnificative în conformitate cu obiectivele prezentului regulament.

(10) În Strategia Europa 2020[7], Uniunea a reiterat angajamentul său ferm de a promova, prin politicile sale interne și externe, creșterea inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, reunind trei piloni: economic, social și de protecție a mediului.

(11) În relațiile cu partenerii săi din întreaga lume, Uniunea s-a angajat să promoveze munca decentă pentru toți, împreună cu ratificarea și reala punere în practică a standardelor recunoscute internațional ale condițiilor de muncă și a acordurilor multilaterale de mediu.

(12) În special, combaterea schimbărilor climatice este recunoscută ca una dintre marile provocări cu care se confruntă Uniunea și ca domeniu în care este necesar să se acționeze urgent la nivel internațional. Având în vedere intenția declarată în Comunicarea Comisiei „Un buget pentru Europa 2020”[8] de a majora cu cel puțin 20 %

---

7 „Europa 2020: o strategie pentru creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii” COM(2010) 2020.

8 COM(2011) 500.

bugetul alocat politicilor climatice, prezentul regulament ar trebui să contribuie la îndeplinirea acestui obiectiv.

(13) Uniunea s-a angajat să contribuie la atingerea obiectivelor globale în materie de biodiversitate pentru 2020 și să producă rezultate în cadrul strategiei de mobilizare a resurselor, asociată acestora.

(14) În temeiul prezentului regulament, Uniunea ar trebui să sprijine implementarea Strategiei Europa 2020, în special a obiectivelor legate de schimbările climatice, tranziția spre o economie mai ecologică și eficiența resurselor, comerț și investiții, cooperarea cu țările terțe în domeniul afacerilor și al reglementării și ar trebui să promoveze diplomația publică, cooperarea în domeniul educației/al învățământului universitar și activitățile de informare.

(15) În plus, promovarea cooperării diversificate și a inițiativelor de parteneriat în cadrul unui instrument unic va permite crearea unor economii de scară și a unor efecte sinergice, o mai mare eficacitate, un proces decizional mai structurat și un grad înalt de vizibilitate al acțiunii externe a Uniunii.

(16) În vederea îndeplinirii obiectivelor prezentului regulament, este necesară adoptarea unei abordări diferențiate și flexibile, prin crearea unor modele de cooperare cu principalele țări partenere, care să țină seama de contextul economic, social și politic ale acestora, precum și de interesele, strategiile și prioritățile politice proprii Uniunii, menținând, în același timp, capacitatea acesteia de a interveni în întreaga lume, oriunde este necesar.

(17) Pentru ca angajamentul asumat în ceea ce privește promovarea intereselor proprii în relațiile cu țările terțe să devină mai eficient, Uniunea ar trebui să poată reacționa în mod flexibil și rapid la nevoile în schimbare sau neprevăzute, prin adoptarea de măsuri speciale, care nu fac obiectul programelor orientative multianuale.

(18) Deoarece obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, în temeiul articolului 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum se specifică în respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

(19) Pentru a adapta domeniul de aplicare al prezentului regulament la realitățile în schimbare rapidă din țările terțe, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește domeniile precise de cooperare definite în anexă. Este deosebit de important ca, în perioada lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări corespunzătoare, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și redactează acte delegate, Comisia trebuie să asigure transmiterea simultană, la timp și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

(20) Pentru a asigura condiții unitare de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare. Aceste competențe trebuie

exercitate în conformitate cu Regulamentul nr. 182/2011 din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie[9]. Având în vedere natura acestor acte de punere în aplicare, și în special capacitatea lor de orientare a politicilor sau a implicațiile lor financiare, pentru adaptare ar trebui utilizată, în principiu, procedura de examinare, cu excepția măsurilor tehnice de implementare la scară financiară redusă.

(21) Normele și procedurile comune de implementare a instrumentelor Uniunii pentru acțiune externă sunt prevăzute în Regulamentul (UE) nr... al Parlamentului European și al Consiliului din …, denumit în continuare Regulamentul comun de punere în aplicare.

(22) Organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă sunt descrise în Decizia Consiliului 2010/427 UE,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și obiective

(1) Prezentul regulament instituie Instrumentul de parteneriat pentru cooperarea cu țările terțe, în vederea dezvoltării și promovării intereselor UE și a celor reciproce. Instrumentul de parteneriat sprijină măsurile care contribuie în mod eficient și flexibil la îndeplinirea obiectivelor ce decurg din relațiile bilaterale, regionale sau multilaterale ale Uniunii cu țări terțe și care răspund provocărilor de interes global.

(2) Măsurile care urmează să fie finanțate prin acest instrument vizează următoarele obiective specifice ale Uniunii Europene:

(a) punerea în aplicare a dimensiunii internaționale a Strategiei Europa 2020, prin sprijinirea strategiilor privind parteneriatele de colaborare bilaterală, regională și interregională ale UE, prin promovarea dialogurilor politice și prin elaborarea de abordări și răspunsuri colective la provocările de interes global, precum securitatea energetică, schimbările climatice și protecția mediului. Acest obiectiv este măsurat în funcție de modul în care principalele țări partenere își asumă politicile și obiectivele Strategiei Europa 2020;

(b) îmbunătățirea accesului la piețe și dezvoltarea comerțului, a investițiilor și a oportunităților de afaceri pentru întreprinderile europene, prin intermediul parteneriatelor economice și al cooperării în domeniul afacerilor și al reglementării. Acest obiectiv este măsurat analizând ponderea Uniunii în comerțul exterior cu principalele țări partenere și fluxul comercial și de investiții spre principalele țări partenere care fac obiectul acțiunilor, al programelor și al măsurilor adoptate în temeiul prezentului regulament;

[9] JO L 055 , 28.2.2011 p. 13-18.

(c) sporirea recunoașterii generale și a vizibilității Uniunii și a rolului său pe scena internațională, prin intermediul diplomației publice, al cooperării în domeniul educației/al învățământului universitar și al activităților de informare menite să promoveze valorile și interesele Uniunii. Acest obiectiv este măsurat, între altele, prin sondaje de opinie sau evaluări.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Toate țările terțe, regiunile și teritoriile sunt eligibile pentru cooperare în temeiul prezentului regulament.

(2) Cu toate acestea, regulamentul sprijină în primul rând măsurile de cooperare cu țările dezvoltate și în curs de dezvoltare care joacă un rol din ce în ce mai important în economia internațională și în comerțul internațional, în forurile multilaterale, în guvernanța globală și în abordarea provocărilor de interes global în legătură cu care Uniunea are interese semnificative.

Articolul 3

Principii generale

(1) Uniunea Europeană urmărește să promoveze, să dezvolte și să consolideze principiile libertății și democrației, cel al respectării drepturilor omului și libertăților fundamentale și cel al statului de drept, principii pe care este fondată, și caută să promoveze aceste principii prin intermediul dialogului și al cooperării cu țările terțe.

(2) În vederea sporirii impactului asistenței oferite de Uniune, aceasta adoptă o abordare diferențiată și flexibilă, dacă este cazul, în vederea unei cooperări cu țările partenere, cooperare care să țină seama de contextul economic, social și politic al acestora, precum și de interesele, prioritățile politice și strategiile proprii Uniunii.

(3) În domeniile de competență respective, Uniunea și statele membre favorizează o abordare multilaterală a provocărilor globale și încurajează cooperarea cu organizații și organisme multilaterale și regionale, inclusiv cu instituțiile financiare internaționale sau agențiile, fondurile și programele Organizației Națiunilor Unite, cu OCDE, cu grupul miniștrilor de finanțe și al guvernatorilor băncilor centrale din cadrul G20, precum și cu alți donatori bilaterali.

(4) Prin punerea în aplicare a prezentului regulament, atunci când elaborează politici, planificări și programări strategice și când adoptă măsuri de punere în aplicare, Uniunea asigură coerența și compatibilitatea cu celelalte domenii ale acțiunii sale externe, în special cu Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare cu țările în curs de dezvoltare, și cu celelalte politici relevante.

(5) Măsurile finanțate în temeiul prezentului regulament se bazează, după caz, pe politicile de cooperare stabilite în cadrul anumitor instrumente precum acordurile, declarațiile și planurile de acțiune dintre Uniune și țările terțe și regiunile respective,

și fac referire și la domeniile legate de interesele, prioritățile politice și strategiile proprii Uniunii.

(6) Sprijinul acordat de Uniune în temeiul prezentului regulament este pus în aplicare în conformitate cu Regulamentul comun de punere în aplicare.

Articolul 4

Domeniile de cooperare

Domeniile specifice de cooperare care fac obiectul asistenței acordate de Uniune în temeiul prezentului regulament figurează în anexă. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 7 pentru modificarea sau completarea anexei.

Articolul 5

Programarea și alocarea orientativă a fondurilor

(1) Programele orientative multianuale se adoptă de Comisie în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 15 alineatul (3) din Regulamentul comun de punere în aplicare. Această procedură se aplică și revizuirilor substanțiale care au ca efect schimbarea semnificativă a strategiei sau a programării acesteia.

(2) Programele orientative multianuale definesc interesele și prioritățile strategice și/sau reciproce ale Uniunii, obiectivele specifice și rezultatele estimate. În cazul țărilor și al regiunilor pentru care există un document-cadru comun ce include o strategie cuprinzătoare a Uniunii, programele orientative multianuale se bazează pe acest document.

(3) Programele orientative multianuale definesc, de asemenea, domeniile prioritare alese pentru a primi finanțare din partea Uniunii și stabilesc alocarea orientativă a fondurilor financiare, în mod global, pentru fiecare domeniu prioritar și pentru fiecare țară sau grup de țări partenere, pentru perioada respectivă, inclusiv participarea la inițiative internaționale; aceste sume pot fi exprimate sub forma unui interval.

(4) Programele orientative multianuale sunt adaptate, după caz, ținând seama de toate examinările intermediare sau ad-hoc ale documentelor de referință pe care se bazează.

(5) În Programele orientative multianuale se poate stabili o rezervă pentru fondurile nealocate. Alocarea acestor fonduri se decide în conformitate cu dispozițiile Regulamentului comun de punere în aplicare.

(6) Procedura de examinare prevăzută la alineatul (1) nu se aplică modificărilor nesubstanțiale aduse programelor orientative multianuale care operează adaptări tehnice, realocarea creditelor în cadrul alocărilor orientative pentru domenii prioritare sau majorarea ori reducerea cu mai puțin de 20 % a bugetului inițial, cu condiția ca aceste modificări să nu afecteze domeniile prioritare sau obiectivele stabilite în

programele orientative multianuale. Aceste adaptări se comunică Parlamentului European și Consiliului în termen de o lună.

(7) Procedura prevăzută la articolul 15 alineatul (4) din Regulamentul comun de punere în aplicare se poate aplica modificărilor aduse programelor orientative multianuale în cazul în care Uniunea trebuie să acționeze rapid.

Articolul 6

Comitetul

Comisia este asistată de comitetul Instrumentului de parteneriat. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

Articolul 7

Exercitarea delegării de competențe

(1) Delegarea de competențe menționată la articolul 4 se conferă pe perioada în care prezentul regulament este în vigoare.

(2) Delegarea de competențe poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată. Aceasta nu va afecta validitatea niciunui act delegat deja în vigoare.

(3) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(4) Un act delegat adoptat intră în vigoare doar dacă Parlamentul European sau Consiliul nu formulează obiecții în termen de două luni de la primirea notificării privind actul respectiv sau dacă, înainte de expirarea perioadei în cauză, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor prezenta obiecții. Termenul respectiv se extinde cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 8

Valoarea de referință financiară

(1) Valoarea de referință financiară pentru punerea în aplicare a prezentului regulament pentru perioada 2014-2020 este de 1 131 000 000 EUR. Creditele anuale sunt decise de autoritatea bugetară ca parte componentă a procedurii bugetare anuale, în limitele cadrului financiar multianual.

(2) Așa cum se menționează la articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul „Erasmus pentru toți”, în vederea promovării dimensiunii internaționale a învățământului superior, o sumă orientativă de 1 812 100 000 EUR din diferitele instrumente externe

(Instrumentul de finanțare a cooperării pentru dezvoltare, Instrumentul european de vecinătate, Instrumentul de asistență pentru preaderare, Instrumentul de parteneriat și Fondul european de dezvoltare) va fi alocată acțiunilor privind mobilitatea în scop educațional spre sau dinspre țările din afara UE, cooperarea și dialogul politic cu autoritățile,instituțiile sau organizațiile din aceste țări. Aceste fonduri vor fi utilizate conform dispozițiilor Regulamentului „Erasmus pentru toți".

Finanțarea va fi disponibilă prin două pachete financiare multianuale, care să acopere primii patru ani, respectiv ultimii trei. Această finanțare se va reflecta în programarea orientativă multianuală a acestor instrumente, în funcție de necesitățile și prioritățile țărilor respective. Sumele alocate pot fi revizuite în caz de circumstanțe majore neprevăzute sau de schimbări politice importante, în conformitate cu prioritățile externe ale UE.

Articolul 9

Serviciul European de Acțiune Externă

Aplicarea prezentului regulament se face în conformitate cu Decizia 2010/427 UE a Consiliului privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă.

Articolul 10

Intrarea în vigoare

1. Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.* Se aplică de la 1 ianuarie 2014.

2. Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,	*Pentru Consiliu,*
Președintele	*Președintele*

ANEXĂ

PRECIZAREA DOMENIILOR DE COOPERARE ÎN TEMEIUL INSTRUMENTULUI DE PARTENERIAT

Pentru realizarea obiectivelor prevăzute la articolul 1, asistența acordată de Uniune poate cuprinde, printre altele, următoarele domenii de cooperare:

(a) susținerea unor inițiative specifice, precum activitatea, studiile, proiectele-pilot sau proiectele comune de cercetare, menite să răspundă, în mod flexibil și eficient, obiectivelor legate de cooperare care decurg din relațiile Uniunii cu țările partenere respective;

(b) promovarea cooperării, a parteneriatelor și a inițiativelor comune între actorii economici, sociali, culturali, guvernamentali și științifici din Uniune și din țările terțe;

(c) înlesnirea (și sprijinirea) relațiilor comerciale și a proceselor de integrare comercială, inclusiv a dimensiunii Sud–Sud, sprijinirea fluxurilor de investiții ale Uniunii și a parteneriatelor economice, punând în centrul atenției întreprinderile mici și mijlocii;

(d) promovarea dialogurilor politice și sectoriale la care participă actorii din Uniune și din afara ei care sunt activi pe plan politic, economic, legislativ, social, cultural, al protecției mediului și al cercetării, precum și organizațiile neguvernamentale;

(e) promovarea acțiunilor de informare, a schimburilor intelectuale și a intensificării dialogurilor interculturale;

(f) promovarea inițiativelor și a acțiunilor Uniunii sau a intereselor reciproce în domenii precum schimbările climatice, mediul (inclusiv biodiversitatea), utilizarea eficientă a resurselor, materiile prime, energia, transportul, știința, cercetarea și inovarea, ocuparea forței de muncă și politica socială, dezvoltarea durabilă (inclusiv promovarea locurilor de muncă decente și a responsabilității sociale a întreprinderilor), comerțul și cooperarea Sud - Sud, educația, cultura, turismul, tehnologiile informației și comunicațiilor, sănătatea, justiția, taxele vamale, impozitarea, finanțele, statistica și orice alt aspect care are legătură cu interesele specifice ale Uniunii sau care este în interesul reciproc al Uniunii și al țărilor terțe;

(g) consolidarea cunoașterii, a înțelegerii și a imaginii Uniunii Europene în țările terțe.

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ PENTRU PROPUNERI

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

1.4. Obiectiv(e)

1.5. Motivul (motivele) propunerii/inițiativei

1.6. Durata acțiunii și a impactului financiar al acesteia

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat (e)

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și raportare

2.2. Sistemul de gestiune și control

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

3.2.3. Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

3.2.5. Participarea terților la finanțare

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ PENTRU PROPUNERI

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

Propunere de regulament (UE) nr. … al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Instrumentului de parteneriat pentru cooperarea cu țările terțe

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB[10]

Titlul **19: Relațiile externe:**

Capitolul 19 05: Relațiile și cooperarea cu țări terțe industrializate

Titlul capitolului bugetar 19 05 corespunde structurii actuale a instrumentelor financiare 2007-2013. Se propune menținerea capitolului 19 05, cu modificarea titlului acestui capitol pentru perioada 2014-2020, după cum urmează:

19 05: Cooperarea cu țările terțe în cadrul Instrumentului de parteneriat

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

☒ Propunere/inițiativă care se referă la o acțiune nouă

☐ Propunere/inițiativă care se referă la o **acțiune nouă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare**[11]

☐ Propunere/inițiativă care se referă la **prelungirea unei acțiuni existente**

☐ Propunere/inițiativă care se referă la o **acțiune reorientată către o acțiune nouă**

1.4. Obiective

1.4.1. Obiectiv(e) strategic(e) multianual(e) al(e) Comisiei vizat(e) de propunere/inițiativă

Acest instrument de finanțare are în vedere sprijinirea următorului obiectiv strategic, așa cum se prevede în Comunicarea Comisiei intitulată „Un buget pentru Europa 2020 – Partea a II-a” din 29 iunie 2011 [COM(2011) 500, Un buget pentru Europa 2020 – Partea a II-a: Obiective de politică „Acțiune externă”, p. 42]:

„Ar trebui consolidate și mai mult acțiunile de promovare a politicilor UE care sprijină eforturile de abordare a provocărilor globale majore, cum ar fi combaterea schimbărilor climatice, inversarea tendinței de pierdere a biodiversității și protejarea bunurilor și a resurselor publice globale. Comisia propune elaborarea unei agende proactive a UE și dezvoltarea intereselor comune cu cele ale țările terțe, acordând o atenție specială partenerilor strategici.”

---

[10] ABM (*Activity-Based Management*): gestionarea pe activități (*Activity-Based Budgeting* – ABB): stabilirea bugetului pe activități.

[11] Astfel cum sunt menționate la articolul 49 alineatul (6) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

1.4.2. Obiectivul (obiectivele) specific(e) și activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

La capitolul 19 05 se vor urmări următoarele trei obiective specifice:
1) punerea în aplicare a dimensiunii internaționale a Strategiei Europa 2020, susținerea strategiilor privind parteneriatele de colaborare bilaterală, regională și interregională ale UE, prin promovarea dialogurilor politice și prin elaborarea de abordări și răspunsuri colective la provocările de interes global;

2) îmbunătățirea accesului la piețe și dezvoltarea comerțului, a investițiilor și a oportunităților de afaceri pentru întreprinderile europene, prin intermediul parteneriatelor economice și al cooperării în domeniul afacerilor și al reglementării;

3) consolidarea prezenței puternice a Europei în economia globală și a rolului său pe scena internațională, prin sprijinirea diplomației publice, a cooperării în domeniul educației/al învățământului universitar și a activităților de informare și prin rețele menite să promoveze valorile și interesele Uniunii.

Activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

Capitolul 19 05 se redenumește după cum urmează: ***Cooperarea cu țările terțe în cadrul Instrumentului de parteneriat***

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

Un Instrument de parteneriat inovator va permite UE să își promoveze politicile pe plan internațional.

Impactul asupra economiei UE și asupra dialogurilor economice ale UE cu țările partenere

Punerea în aplicare a noului Instrument de parteneriat ar oferi UE încă o ocazie de a-și promova întreprinderile (în special IMM-urile) și produsele și ar crea posibilitatea de a sprijini financiar întreprinderile UE din țările terțe, prin stimularea competitivității și inovării UE într-o modalitate care să vină în completarea acțiunilor finanțate prin programul pentru competitivitate și IMM-uri și prin cadrul strategic comun „Orizont 2020” (cercetare și inovare), ar sprijini comerțul internațional al UE și investițiile acesteia care, la rândul lor, ar putea duce la facilitarea investițiilor străine în UE. S-ar putea întreprinde acțiuni în multe domenii de cooperare precum schimbările climatice, mediul înconjurător, armonizarea reglementărilor tehnice și standardizarea, responsabilitatea socială a întreprinderilor, drepturile de proprietate intelectuală, protecția datelor cu caracter personal, bune practici economice, comerciale, fiscale și financiare, comerțul și cooperarea Sud – Sud. Se poate consolida astfel securitatea economică a UE și se pot crea noi locuri de muncă care, în cele din urmă, vor contribui la creșterea economică.

Acest instrument ar putea consolida relațiile comerciale ale UE cu țările partenere care au efecte pozitive asupra balanței de plăți a UE, pe relațiile economice și comerciale cu restul lumii, respectând în același timp principiile de acces la piețe/pieței libere. Ca atare, instrumentul poate contribui de asemenea la reducerea riscului protecționist și la sprijinirea competitivității pe plan internațional și a procesului de globalizare aflat în plină desfășurare, garantând totodată că toate țările vor beneficia de aceasta, în conformitate cu principiile Strategiei Europa 2020.

De asemenea, noul Instrument de parteneriat va contribui la sprijinirea competitivității UE prin dezvoltarea specifică a resurselor umane: disponibilitatea unui personal cu înaltă calificare și capacitatea de inovare și dezvoltare științifică și tehnologică a persoanelor reprezintă o premisă a prosperității.

Impactul economic asupra țărilor partenere

Noul instrument ar putea contribui la forme foarte dezvoltate de cooperare economică între UE și țările partenere. În acest context, instrumentul ar permite UE să se asigure că se ține seama în mod corespunzător de protecția mediului, energia din surse regenerabile, aspectele sociale, ocuparea forței de muncă și alte valori legate de bunăstare în conceperea programelor politice și în punerea lor în aplicare.

De asemenea, creșterea investițiilor întreprinderilor UE ar contribui la creșterea economică a țărilor-gazdă. Acțiunile destinate promovării responsabilității sociale a întreprinderilor vor îmbunătăți reglementările sociale, dreptul muncii și legislația în domeniul mediului, precum și punerea acestora în aplicare în țările partenere.

Prin acordarea de asistență tehnică, Instrumentul de parteneriat ar putea identifica acele căi durabile de consolidare fiscală a creșterii, ajutând astfel aceste țări în eforturile lor de a dobândi controlul asupra propriilor bugete. De asemenea, ar putea sprijini inițiativele de îmbunătățire a eficienței administrative, de valorificare productivă a sumelor transferate de lucrători în țările de origine, de promovare a noilor investiții și a transferurilor de tehnologie în programele naționale de industrializare sau de dezvoltare a infrastructurii, astfel încât să fie îmbunătățite eficiența și durabilitatea utilizării resurselor, inclusiv în ceea ce privește producția și consumul de energie.

Efectele asupra guvernanței economice

De asemenea, se anticipează că Instrumentul de parteneriat va avea repercusiuni asupra guvernanței economice. În condițiile crizei, au fost trase învățăminte serioase cu privire la limitele piețelor. Criza a făcut necesară reevaluarea rolului guvernelor, redefinirea echilibrului între stat și piață și căutarea unor mijloace care să permită consolidarea încrederii cetățenilor în ele.

Criza a arătat că politicile publice reprezintă principala ancoră a economiilor naționale în vremuri tulburi din punct de vedere economic, în măsura în care guvernele au stăvilit prăbușirea piețelor financiare și au evitat catastrofa financiară. Cu toate acestea, presiunile fiscale ce au rezultat în mai multe țări au sporit nevoia reducerii cheltuielilor publice, ceea ce a însemnat, în cele mai multe cazuri, restructurarea administrației publice. Acest efort necesită reconsiderarea rolului intervenției guvernelor în vederea îmbunătățirii și eficientizării guvernanței, pentru instituții solide și reglementări și proceduri eficace.

Un alt aspect important al guvernanței se referă la combaterea corupției, la transparență și integritate. Noul instrument ar putea contribui la îmbunătățirea mecanismelor anti-corupție și la consolidarea punerii în aplicare a acestora. Prin noi inițiative se poate intensifica coordonarea pe plan internațional a măsurilor de combatere a corupției și de îmbunătățire a transparenței, precum și respectarea convențiilor relevante pe plan internațional, a bunelor practici și a orientărilor.

În sfârșit, încurajarea partenerilor strategici de a depune toate eforturile în elaborarea unei politici globale privind mediul înconjurător și realizarea unei guvernanțe pe plan internațional, mai ales în contextul acordurilor multilaterale în materie de mediu, va fi crucială pentru promovarea unei schimbări economice durabile.

Repercusiunile sociale asupra economiei UE

Ambiția UE este de a aborda politicile sociale aflate în interdependență și de a identifica orientările strategice ce depășesc contextul creșterii. Aceasta poate fi sporită prin cooperarea economică cu țările partenere, prin consolidarea cadrelor de reglementare naționale și internaționale și prin contribuția adusă la guvernanța economică națională, regională sau globală. Aceste strategii și abordări ar putea avea efecte pozitive asupra politicilor socială și de ocupare a forței de muncă ale UE, precum și asupra modelului UE de protecție socială, asupra creării de locuri de muncă ecologice, a Strategiei Europa 2020, a agendei sociale etc. De asemenea, concurența crescândă din partea economiilor emergente poate acționa ca un stimul strategic pentru ca Europa să aloce mai multe resurse pentru formare și reconversie profesională, prin îmbunătățirea calității actului pedagogic și a cercetării, și să reformeze sistemele interne de protecție socială.

Repercusiunile sociale asupra țărilor partenere

Prin armonizarea mecanismelor financiare ale UE și ale statelor membre și prin sprijinirea acțiunilor comune cu alți donatori bilaterali sau multilaterali, noul instrument ar putea avea importante repercusiuni asupra structurii sociale din țările emergente. Acesta ar putea oferi sprijin pentru reformarea sistemelor de protecție socială, a politicilor naționale de ocupare a forței de muncă, a politicilor naționale de formare și de dezvoltare a competențelor, a proceselor și programelor de consolidare a capacităților în domeniile educației, cercetării și inovării, precum și pentru consolidarea rețelelor naționale de securitate socială. Contribuția sa la crearea mai multor locuri de muncă ecologice va determina creșterea veniturilor pe cap de locuitor, va consolida coeziunea socială reală și strategiile de reducere a sărăciei la nivel național. În acest sens, ar contribui la implementarea cu succes a agendei sociale internaționale promovate de Organizația Internațională a Muncii a ONU și de G8/G20.

Repercusiunile ecologice asupra UE și a țărilor partenere

Realizarea de eforturi în vederea unei creșteri ecologice, punerea în aplicare a strategiei și sprijinirea țărilor partenere în politicile proprii pentru o traiectorie de creștere mai ecologică vor figura printre cele mai importante priorități strategice ale noului instrument în anii următori.

Parteneriatele pe care UE dorește să le instituie prin noul instrument urmăresc încurajarea și sprijinirea creșterii și a sustenabilității mediului pe termen lung. În acest sens, este de așteptat ca noul instrument să joace un rol-cheie în susținerea dialogurilor politice și a acțiunilor legate de schimbările climatice și de mediu, atât în UE, cât și în țările partenere.

Instrumentul ar putea susține un model de întreprinderi cu emisii reduse de dioxid de carbon oferind stimulente sectorului privat european. Pornind de la rezultatele de succes al Conferinței COP-16 a ONU pe tema schimbărilor climatice, de la Cancún, acesta ar putea fi folosit pentru a ajuta întreprinderile europene să dezvolte politici eficiente și cu costuri reduse pentru a realiza obiective ecologice în țările partenere. De asemenea, instrumentul va ajuta economiile țărilor partenere să se bucure de toate beneficiile inovării legate de mediu, ecologie și eficiență energetică.

El ar putea permite o cooperare care să urmărească obținerea unei mai bune înțelegeri a costurilor economice și sociale ale pierderii diversității ecologice și ale degradării ecosistemelor din țările cu importanță globală.

1.4.4. Indicatori de rezultat și de impact

Cele trei obiective specifice vor fi monitorizate cu ajutorul următorilor trei indicatori:

1) Însușirea politicilor și obiectivelor cuprinse în Strategia Europa 2020 de către principalele țări partenere din punct de vedere strategic și influențarea elaborării politicilor în aceste țări.

2) Acțiunile, programele și măsurile întreprinse în temeiul prezentului regulament, care vor viza în mod specific cota UE în comerțul exterior cu principalele țări partenere, ca și comerțul și fluxurile de investiții în țările partenere.

3) Îmbunătățirea perceperii UE și consolidarea înțelegerii reciproce în principalele țări partenere din punct de vedere strategic, concretizate, între altele, prin sondaje sau/și evaluări.

1.5. Motivul (motivele) propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerințe de îndeplinit pe termen scurt sau lung

A se vedea expunerea de motive a propunerii legislative și evaluarea impactului:

Instrumentul de parteneriat propus urmărește să depășească această limitare a capacității UE de a-și asuma angajamente pe plan internațional în modul cel mai eficient cu putință. Acesta ar permite UE să abordeze aspecte dincolo de dezvoltarea cooperării cu noile puteri emergente și să apere valorile înscrise în agenda fundamentală a UE în general în raporturile cu orice țară parteneră, dacă devine necesar. Principalele trăsături specifice ale Instrumentului de parteneriat propus, comparativ cu precedentul Instrument financiar pentru cooperarea cu țările industrializate, sunt următoarele:

Acoperire geografică: acoperire globală, cu concentrarea eforturilor asupra partenerilor strategici (țările industrializate, economiile emergente, Rusia).

Obiectiv: concentrarea pe eforturile de promovare a **intereselor UE și a Strategiei Europa 2020,** prin măsuri care servesc în mod efectiv și flexibil obiectivele de cooperare ce decurg din **relațiile bilaterale/regionale** ale Uniunii cu țări partenere și care răspund **provocărilor de interes global**.

Domenii prioritare: dimensiunea internațională a Strategiei „Europa 2020”, dialoguri politice, provocări de interes global, cooperare în domeniul afacerilor și al reglementării, cooperare bilaterală/trilaterală/regională, diplomație publică, cooperare în domeniul educației/al învățământului universitar și activități de informare.

Programare: independent de criteriile de acordare asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD), programele multianuale pentru investiții pe termen lung, rezerve neprogramate necesare pentru reacții rapide la condiții în continuă schimbare și pentru măsuri ad-hoc.

1.5.2. Valoarea adăugată a implicării UE

UE a semnat numeroase acorduri internaționale cu țări partenere din întreaga lume, care nu au corespondent printre acordurile încheiate în mod individual de statele membre, ceea ce conferă Uniunii influență în practic orice domeniu al relațiilor internaționale. Cu 27 de state membre care acționează în cadrul politicilor și strategiilor comune, doar UE deține masa critică necesară pentru a răspunde provocărilor globale. În calitate de actor global, UE este credibilă și neutră, ceea ce nu se întâmplă în cazul statelor membre. De asemenea, UE se află în poziția excepțională de a-și promova normele și de a le converti în standarde globale, prin intermediul cooperării internaționale.

Instrumentul de parteneriat propus va genera o mai mare valoare adăugată decât situația existentă, deoarece ține seama de Strategia Europa 2020 bazată pe cooperare orientată spre o creștere economică ecologică, cu un accent mai puternic pe interesele UE în cooperarea cu țările emergente și cele industrializate, și acordarea unei mai mari atenții îmbunătățirii climatului de afaceri, investițiilor, comerțului, cercetării și inovării. Prin acest instrument va fi elaborată o agendă proactivă a intereselor comune ale UE cu cele ale țările terțe, acordându-se o atenție specială partenerilor strategici ai acesteia.

De asemenea, noul Instrument de parteneriat ar permite UE să își onoreze mai bine angajamentele față de țările terțe cu care a încheiat acorduri-cadru de parteneriat și de cooperare, iar credibilitatea și coerența politicii externe a UE vor crește prin promovarea propriilor valori și interese împreună cu acțiuni specifice de cooperare. În cadrul acordurilor, Instrumentul de parteneriat va putea funcționa drept catalizator al proiectelor comune ale UE și ale statelor membre, dat fiind că dispozițiile acordurilor au caracter obligatoriu pentru părți. În sfârșit, instrumentul va sprijini politicile regionale și bilaterale ale UE, precum și angajamentele UE față de procesele de cooperare regională și internațională.

1.5.3. Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare

Evaluarea intermediară a instrumentelor financiare pentru acțiuni externe [COM(2009)196], elaborată în 2009, menționează că limitarea domeniului de aplicare a Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare (ICD) împiedica finanțarea activităților care nu se concentrau asupra noțiunii de parteneriat, precum asistența oficială pentru dezvoltare (AOD), dar prezentau avantaje reciproce în contextul globalizării. Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare (ICD) nu era considerat potrivit pentru a rezolva această problemă, dat fiind că principalul său obiectiv este promovarea dezvoltării economice și a prosperității țărilor în curs de dezvoltare, în special eradicarea sărăciei în țările și regiunile partenere în contextul dezvoltării durabile, inclusiv eforturile menite să atingă Obiectivele de dezvoltare ale mileniului. Această limitare afecta cele mai dinamice regiuni ale lumii (de exemplu, America Latină, Asia și Africa de Sud), iar UE nu a mai putut dispune de un instrument financiar prin care să sprijine mutațiile din cadrul relațiilor internaționale legate de globalizare, în special în ceea ce privește economiile emergente. În acest scop, autoritatea bugetară a inițiat **acțiuni pregătitoare** în America Latină și în Asia, pentru a suplini temporar vidul legislativ. În aprilie 2009, Comisia Europeană a propus o procedură legislativă ulterioară [COM(2009)197], pentru a oferi posibilitatea finanțării măsurilor în țările care intră sub incidența Regulamentului ICD, în vederea extinderii zonei geografice acoperite de actualul Instrument financiar pentru cooperarea cu țările industrializate (ITI) la țările în curs de dezvoltare (inclusiv economiile emergente) din Asia și America Latină și la Iran, Irak, Yemen și Africa de Sud.

De asemenea, evaluarea intermediară a recunoscut faptul că Instrumentul financiar pentru cooperarea cu țările industrializate (ITI), pe care se bazează actuala propunere de înființare a unui nou instrument, a oferit o bază flexibilă pentru dezvoltarea cooperării cu numeroase teritorii industrializate și cu venituri ridicate, deși pachetul financiar de care dispunea era mai degrabă limitat.

Pe lângă evaluarea intermediară, au avut loc în ultimii ani **evaluări ale programelor emblematice** finanțate în cadrul Instrumentului ITI, precum Programul UE de acces pe piețele din Japonia și Republica Coreea (finanțarea pavilioanelor UE la târgurile comerciale) și Centrele UE (parteneriate de universități care organizează module de *studii UE* și diseminează în rândul unui public foarte variat informații importante referitoare la UE), iar aceste evaluări au fost apreciate în termeni foarte pozitivi.

În ceea ce privește **Programul de formare a managerilor** (**Executive Training Programme – ETP,** programe de predare a limbilor străine și de formare pentru manageri), evaluarea desfășurată în 2010[12] a arătat că ETP oferă o ocazie unică din punctul de vedere al structurii programului (familiarizarea cu cultura antreprenorială japoneză și coreeană este inestimabilă) și din cel al publicului căruia i se adresează (este apreciat atât de întreprinderile mari, cât și de cele mici și mijlocii). Programul prevede posibilități pentru potențialii participanți din statele membre care nu oferă inițiative similare. În plus, prin acest program se îmbunătățește vizibilitatea UE. ETP a avut efecte pozitive asupra întreprinderilor din UE aflate pe punctul de a pătrunde pe piețele japoneză și coreeană sau care doresc să își extindă activitatea aici, având un impact durabil asupra activității acestor întreprinderi (preferabil unuia pe termen scurt și cu efecte temporare) și extinzând posibilitățile de afaceri ale întreprinderilor UE în alte țări asiatice.

Inițiativa evaluării **Centrelor UE** (a care vizează diplomația publică), desfășurată în 2010[13], a arătat că aceste „centre reprezintă o valoare adăugată reală și că beneficiile pe care le obține Comisia de pe urma acestei inițiative sunt foarte importante. Volumul de lucru depus de Centrele UE compensează, fără îndoială, sumele investite de Comisie în acest program”. Prin acest program s-a constituit o bază solidă în acele țări care au fost deschizători de drumuri în ceea ce privește această inițiativă (SUA și Canada) și eforturile în vederea ridicării nivelului calitativ în Australia și Noua Zeelandă sunt încununate de succes. Finanțarea acordată de UE poate reprezenta capitalul de pornire, în principal prin faptul că inițiativa atrage alte surse de finanțare, asigurându-i-se astfel viabilitatea pe termen lung.

1.5.4. Coerența și posibila sinergie cu alte instrumente relevante

Tratatul de la Lisabona stabilește principii și obiective comune și definește un nou cadru instituțional pentru acțiunea externă a Uniunii (în special SEAE), ceea ce generează mari așteptări în domeniul acțiunii externe atât în interiorul UE, cât și în rândul partenerilor de la nivel național și regional, inclusiv în context multilateral. Instrumentul de parteneriat (IP) va fi parte integrantă a arhitecturii generale a instrumentelor financiare destinate acțiunii externe și va fi alcătuit din patru mari capitole: un capitol axat pe politici, care urmărește în primul rând cooperarea cu țările partenere la nivel bilateral, regional și internațional, precum și capitole referitoare la cooperarea privind priorități și valori orizontale precum drepturile omului și democrația, asistența umanitară și protecția civilă, gestionarea și prevenirea crizelor. IP face parte din primul capitol, referitor la cooperarea cu țări partenere. Principalul obiectiv al acestuia este de a proiecta politicile UE care sprijină agenda Strategiei Europa 2020, prin abordarea provocărilor globale majore, prin dezvoltarea unei agende proactive a UE și a intereselor comune cu țările industrializate și cu economiile emergente, acordându-se o atenție specială partenerilor strategici.

Una dintre prioritățile esențiale ale **Strategiei Europa 2020** este de a reinstaura creșterea economică. Agenda recunoaște că țările care au economii emergente cu ritm de creștere rapid și o clasă de mijloc în expansiune vor juca un rol crucial în susținerea exporturilor europene de bunuri și

12 Este vorba de evaluarea *Intermediate evaluation of the Executive Training Programme in Japan and Korea* (*Evaluare intermediară a Programului de formare a managerilor în Japonia și Coreea*), efectuată în februarie 2010 de Deloitte consulting.

13 Pentru evaluare, a se vedea http://www.eeas.europa.eu/eu-centres/docs/2010_evaluation_en.pdf.

servicii, sector în care Europa este are un avantaj comparativ. Instrumentul de parteneriat ar trebui să aibă un rol important în susținerea **politicii comerciale**[14], în special în ceea ce privește partenerii economici strategici. Susținerea accesului întreprinderilor europene pe piață va veni în completarea acțiunilor finanțate prin programul pentru competitivitate și IMM-uri.

De asemenea, economiile emergente joacă un rol din ce în ce mai important ca parteneri responsabili pentru soluționarea provocărilor de interes global: chestiuni precum reducerea sărăciei, migrația, competitivitatea și liberalizarea comerțului, mediul, schimbările climatice, energia, creșterea nivelului de alfabetizare digitală și a incluziunii, pandemiile, securitatea informatică, terorismul și criminalitatea organizată pot fi soluționate numai într-un context internațional. În contextul unei globalizări accelerate, este esențial ca agenda internă privind asigurarea unei creșteri durabile și crearea de locuri de muncă în Europa și politicile interne ale UE în general să fie completate printr-o dimensiune externă. Această dimensiune externă a politicii interne ar trebui să sporească consecvența și coerența acțiunii externe a UE, evitând suprapunerea eforturilor și sporind impactul.

De aceea, Instrumentul de parteneriat va acorda prioritate susținerii dimensiunii externe a politicilor UE în domeniul **schimbărilor climatice, protecției mediului, energiei,** comerțului și dezvoltării durabile, **precum și în domeniul tehnologiilor informației și comunicațiilor.** UE a conceput deja cel mai sofisticat set de stimulente, norme și reglementări pentru facilitarea tranziției noastre la o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon și a adoptat în mod unilateral obiective ambițioase. Acest cadru asigură o înțelegere cuprinzătoare și concretă a politicii, care ar putea fi și ar trebui folosită pentru facilitarea ambițiilor similare ale principalilor noștri parteneri strategici. O astfel de acțiune ar fi fără îndoială favorabilă mediului și ar reprezenta în același timp un catalizator pentru investițiile pe scară largă în cercetare și inovare, consolidarea capacităților și programe, noi tehnologii mai ecologice, precum și pentru crearea de debușeuri comerciale pentru industria UE. În cadrul Instrumentului de parteneriat**, integrarea aspectelor legate de climă și obiectivele climatice** vor fi deosebit de relevante pentru activitățile care promovează dialogul politic cu economiile industrializate și cu cele emergente.

Utilizarea eficientă a resurselor va fi esențială pentru o creștere economică durabilă în contextul constrângerilor de mediu de la nivel planetar. UE va adopta o **strategie privind utilizarea eficientă a resurselor**, ca răspuns la una dintre inițiativele emblematice ale Strategiei Europa 2020. Aceasta va afecta, printre altele, normele UE și va fi cu adevărat eficace numai dacă toate economiile mari vor adopta practici de utilizare eficientă a resurselor. Economiile emergente au șansa de a sări peste modelele de producție și consum poluante și nesustenabile adoptate atât de des de UE și de alte economii dezvoltate în perioada noastră de industrializare, iar UE are tot interesul să le ajute să facă acest lucru. Cu toate acestea, în economiile emergente, în special în India și China, o mare parte din populație este extrem de săracă și are nevoie de ecosisteme sănătoase – cum ar fi apa curată sau mări și păduri bogate – pentru a supraviețui, în timp ce Brazilia, Africa de Sud, India și China au o biodiversitate extrem de mare. Dialogul și cooperarea cu privire la aspectele economice ale protecției și gestionării durabile a ecosistemelor este în interesul comun al UE și al partenerilor acesteia.

Dialogul și cooperarea practică cu principalii producători și consumatori de energie din lume este esențială pentru a răspunde provocării de a asigura **securitatea energetică a UE**, în special în condițiile în care UE devine mai dependentă de importuri, precum și de a promova o agendă globală în materie de reducere a emisiilor de dioxid de carbon, politici energetice durabile, transparența și predictibilitate pe piețele mondiale ale energiei, precum și cooperarea tehnologică.

[14] „Comerț, creștere și afaceri internaționale: politica comercială – componentă-cheie a Strategiei UE 2020”, COM(2010) 612 din 9.11.2010.

Statele care depășesc statutul de țară în curs de dezvoltare necesită noi forme de **cooperare în domeniul tehnologic și al inovării.** Pentru a rămâne un partener strategic în aceste domenii și a continua să fie lider în promovarea standardelor la nivel mondial, UE trebuie să poată stabili parteneriate de cooperare în aceste domenii.

În concluzie, proiecția externă a politicilor interne ale UE va fi integrată pe deplin în programarea Instrumentului de parteneriat, care, în limitele resurselor financiare alocate, va completa și dimensiunea externă a politicilor interne desfășurate în cadrul altor programe ale UE (cum ar fi acțiunile din cadrul programului-cadru pentru cercetare și dezvoltare „Orizont 2020", al Programului pentru competitivitate și IMM-uri, inclusiv cooperarea în domeniul turismului, al programului „Erasmus pentru toți", al Fondului pentru migrație și al Fondului pentru securitatea internă), astfel încât să se evite orice suprapunere. Coerența și complementaritatea cu alte instrumente de acțiune externă pe criterii geografice, în special cu Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare, vor fi avute în vedere pe întreaga durată a etapei de programare, integrându-se principiile diferențierii și concentrării.

1.6. **Durata acțiunii și a impactului financiar al acesteia**

☒ Propunere/inițiativă **pe durată determinată**

– ☒ Propunere/inițiativă în vigoare din 1.1.2014 până la 31.12.2020

– ☒ Impact financiar din 1.1.2014 până la 31.12.2020

– ☐ Propunere/inițiativă pe durată nedeterminată

– punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din AAAA până în AAAA,

– urmată de o perioadă de funcționare în regim de croazieră.

1.7. Tipul (tipurile) de gestionare preconizat(e)[15]

☒ **Gestiune directă centralizată** de către Comisie

☒ **Gestiune centralizată indirectă,** cu delegarea sarcinilor de execuție:

– ☐ agențiilor executive

– ☐ organismelor instituite de Comunități[16]

– ☐ organismelor publice naționale/organismelor cu misiune de serviciu public

– ☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în temeiul titlului V din Tratatul privind Uniunea Europeană, identificate în actul de bază relevant în sensul articolului 49 din Regulamentul financiar

☐ **Gestiune partajată** cu state membre

☐ **Gestiune descentralizată** împreună cu țări terțe

---

15 Detalii cu privire la tipurile de gestionare și trimiteri la Regulamentul financiar pot fi găsite pe site-ul BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

16 Astfel cum sunt menționate la articolul 185 din Regulamentul financiar.

☐ **Gestiune în comun** cu organizații internaționale ***(a se preciza)***

Dacă se indică mai multe tipuri de gestiune, se furnizează detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.

Observații

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și raportare

Sistemele de monitorizare și evaluare ale Comisiei Europene se concentrează din ce în ce mai mult orientate pe rezultate. Ele implică personal intern, dar și expertiză externă.

Coordonatorii din delegații și de la sediu monitorizează în permanență punerea în aplicare a proiectelor și programelor în diferite forme, inclusiv, ori de câte ori este posibil, prin vizite pe teren. Monitorizarea furnizează informații valoroase cu privire la progresele și îi ajută pe responsabili să identifice blocajele existente și potențiale și să adopte măsuri corective.

Pentru evaluarea performanței acțiunilor externe ale UE se contractează experți externi, independenți și se folosesc diferite sisteme. Aceste evaluări contribuie la responsabilizare și la îmbunătățirea intervențiilor în curs; de asemenea, ele valorifică lecțiile învățate din experiențele anterioare în politicile și acțiunile viitoare. Toate instrumentele utilizează criteriile de evaluare OCDE-CAD recunoscute pe plan internațional, printre care se numără și impactul (potențial).

În primul rând, la nivel de proiect, sistemul de monitorizare axată pe rezultate și condusă de la sediu (ROM) oferă o imagine sintetică și clară asupra calității unor eșantioane de intervenții. Folosind o metodologie foarte structurată și standardizată, experții ROM independenți dau note care evidențiază punctele tari și punctele slabe al proiectului și fac recomandări în vederea eficientizării.

Evaluările la nivel de proiect, care sunt gestionate de delegația UE responsabilă de proiect, furnizează o analiză mai detaliată și îi ajută pe responsabilii de proiect să îmbunătățească intervențiile în curs și să pregătească intervențiile viitoare. Pentru realizarea analizei și colectarea informațiilor factuale din partea tuturor părților interesate și nu în ultimul rând a beneficiarilor, sunt angajați experți externi independenți, cu experiență tematică și geografică.

De asemenea, Comisia realizează evaluări strategice cu privire la politicile ei, de la etapa de programare și de strategie până la punerea în aplicare a intervențiilor într-un domeniu specific (cum ar fi sănătatea, educația etc.) într-o țară sau regiune ori pentru un instrument specific. Aceste evaluări reprezintă o contribuție importantă la formularea politicilor și la conceperea instrumentelor și a proiectelor. Toate acestea se publică pe pagina de internet a Comisiei, iar un rezumat al concluziilor este inclus în raportul anual adresat Consiliului și Parlamentului European.

2.2. Sistemul de gestiune și control

2.2.1. Riscul (riscurile) identificat(e)

Mediul operațional al Instrumentului de parteneriat se caracterizează prin următoarele riscuri legate de îndeplinirea obiectivelor sale:

- proiecte sau programe dispersate din punct de vedere geografic: Instrumentul de parteneriat va avea un impact global cu accent specific pe partenerii strategici. Acesta va contribui în continuare la cooperarea actuală cu țările și teritoriile industrializate (din actualul ITI), însă se va extinde către proiecte/programe noi, cu un grup de țări cu care cooperarea era concentrată pe asistența oficială pentru dezvoltare (ODA). Acoperirea mondială ar putea pune probleme logistice/de resurse în ceea ce privește monitorizarea – în special pentru orice măsură „la fața locului” referitoare la evoluția ulterioară a activităților;

- lansarea de noi programe/proiecte, alături de riscul absenței capacității instituționale și administrative în unele țări partenere, ar putea duce la dificultăți și întârzieri în conceperea și punerea în aplicare a intervențiilor;

- dificultățile în urmărirea și cuantificarea impactului acestei cooperări pentru UE și țările partenere ar putea afecta capacitatea Comisiei de a raporta și de a-și asuma răspunderea pentru rezultate;

- agenda economică/politică ar putea crea dificultăți și determina întârzieri în conceperea și punerea în aplicare a intervențiilor;

- întrucât Instrumentul de parteneriat este un instrument nou, resursele umane și administrative insuficiente pentru susținerea punerii lui în aplicare în delegații și la sediu ar putea crea dificultăți sub aspectul gestionării corespunzătoare a acestuia.

2.2.2. Metoda (metodele) de control preconizată (preconizate)

Procesul de control intern/gestionare al Comisiei este conceput astfel încât să dea garanții suficiente referitoare la realizarea obiectivelor în ceea ce privește eficacitatea și eficiența operațiunilor sale, fiabilitatea raportării financiare și conformarea cu cadrul legislativ și procedural relevant.

Pentru a asigura eficacitatea și eficiența operațiunilor și pentru a reduce nivelul ridicat de risc din mediul său de cooperare externă, pe lângă toate elementele amplului proces în materie de politici și planificare strategică al Comisiei, de mediu intern de audit și de alte cerințe ale standardelor de control intern ale acesteia, se vor aplica următoarele elemente:

– dacă este cazul, o gestionare deconcentrată a cooperării prin intermediul delegațiilor UE de pe teren;

– instrucțiuni clare privind răspunderea financiară prin intermediul subdelegării din partea ordonatorului de credite subdelegat (director/șef de serviciu) de la sediu către șeful delegației;

– raportări periodice din partea delegațiilor UE către sediu, care să includă o declarație de asigurare anuală aprobată de șeful delegației;

– asigurarea unui program de formare substanțial atât pentru personalul de la sediu, cât și pentru cel din delegație;

– sprijin și îndrumare substanțială de la sediu/delegație (inclusiv prin internet);

– controale ex-post periodice;

– o metodologie de gestionare a ciclului de proiect și de program care să includă:

– instrumente de asigurare a calității pentru conceperea intervenției, pentru metoda de punere în aplicare a acesteia, mecanismul de finanțare, sistemul de gestionare, evaluarea și selectarea oricărui partener pentru punerea în aplicare etc.;

– gestionarea programului și a proiectului, instrumente de monitorizare și raportare în ceea ce privește punerea efectivă în aplicare, inclusiv monitorizarea periodică externă a proiectelor la fața locului;

– componente de evaluare și audit importante.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

Dat fiind mediul relațiilor externe, caracterizat prin riscuri majore, sistemele trebuie să anticipeze apariția unor eventuale erori de conformare importante (nereguli) în tranzacții și să includă, cât mai curând posibil în procesul de efectuare a plăților, un nivel înalt de control care să asigure prevenirea, depistarea și remedierea neregulilor. Aceasta înseamnă că, în practică, controlarea conformității se va baza în primul rând pe verificări ex-ante relevante pe baze multianuale, care vor fi realizate atât de auditori externi, cât și de personal al Comisiei cu responsabilități în domeniu, înainte de efectuarea plăților finale pentru proiect (la care se vor adăuga unele audituri și verificări ex-post), ceea ce depășește cu mult garanțiile financiare impuse de Regulamentul financiar. Cadrul de asigurare a conformității este alcătuit din următoarele componente importante:

- măsurile de prevenție;
- formarea de bază obligatorie privind aspecte legate de fraudă pentru personalul implicat în gestionarea activității de cooperare;
- evaluări ale conformității ex-ante, pentru a asigura existența măsurilor anti-fraudă corespunzătoare, necesare prevenirii și depistării fraudei în gestionarea fondurilor UE în toate țările partenere în care se pun în aplicare proiectele;
- în 2008, la Accra, Comisia a semnat Inițiativa privind transparența ajutoarelor internaționale (IATI), dându-și acordul pentru un standard de transparență în materie de ajutoare, care asigură informații actualizate, detaliate și periodice privind fluxurile ajutorului și documentele aferente;
- măsuri de depistare și de remediere;
- verificări ex-ante ale tranzacțiilor, realizate de personal al Comisiei, cu privire la toate tranzacțiile legate de contract și de plăți;
- audituri și verificări externe (atât obligatorii, cât și bazate pe risc) cu participarea Curții de Conturi a UE;
- verificări retrospective (bazate pe risc) și recuperări.

În cazurile în care există suspiciuni că neregula a fost realizată cu intenție (fraudă), se vor aplica, în plus, următoarele măsuri:

- suspendarea termenului-limită pentru plăți și notificarea entității;
- audituri specifice (audit ad-hoc/criminalistic);
- un sistem de avertizare rapidă și monitorizarea consolidată a contractelor;
- suspendarea/rezilierea contactului;
- procedura de excludere.

Serviciile Comisiei vor lucra în parteneriat cu OLAF pentru punerea în aplicare a planului de acțiune din cadrul noii strategii anti-fraudă a Comisiei (CAFS), adoptată de Colegiu în 2011, în vederea asigurării, între altele, a faptului că:

– controalele interne anti-fraudă sunt pe deplin coerente cu CAFS;

– gestionarea bazată pe riscul de fraudă este adaptată, astfel încât să identifice domeniile în care ar putea exista un risc de fraudă, precum și măsurile adecvate;

– sistemele utilizate pentru cheltuirea fondurilor UE în țările terțe permit colectarea informațiilor relevante, în vederea utilizării acestora la gestionarea riscului de fraudă (de exemplu, finanțarea dublă);

– dacă este cazul, vor putea fi create rețele de colaborare și instrumente IT destinate analizării cazurilor de fraudă din sectorului ajutoarelor externe.

2.4 Estimarea costurilor și a beneficiilor controalelor

Costurile aferente controlului intern/gestionării Instrumentului de parteneriat ar trebui să fie similare costurilor calculate de EuropeAid pentru gestionarea instrumentelor sale de acțiune externă (6 % din buget):

Pentru portofoliul integral al EuropeAid, în planificarea bugetară pentru perioada 2014-2020, costurile de control/gestionare internă se ridică la o medie anuală estimată de **658 milioane EUR** în angajamente. Această cifră include gestionarea FED (Fondul european de dezvoltare), care funcționează integrat în cadrul structurii de gestionare a EuropeAid. Aceste costuri „neoperaționale” reprezintă aproximativ **6,4 %** din media anuală de **10,2 miliarde** planificată pentru angajamentele totale (operaționale+administrative) de către EuropeAid pe baza portofoliului său de cheltuieli finanțat din bugetul general al UE și din Fondul european de dezvoltare pentru perioada 2014-2020.

Aceste costuri de gestionare țin seama de întregul personal al EuropeAid de la sediu și din delegații și de contractele pentru infrastructură, transport, formare, monitorizare, evaluare și audit (inclusiv cele lansate de beneficiari).

EuropeAid intenționează să-și reducă în timp raportul dintre activitățile de gestionare și cele operaționale, în contextul mecanismelor îmbunătățite și simplificate pe care le oferă noile instrumente și pe baza schimbărilor care ar putea fi introduse odată cu revizuirea Regulamentului financiar. Beneficiile cele mai importante ale acestor costuri de gestionare privesc îndeplinirea obiectivelor politicii, utilizarea eficientă și eficace a resurselor, precum și aplicarea unor măsuri preventive ferme de asigurare a eficienței și realizarea altor verificări menite să asigure utilizarea legală și corectă a fondurilor.

Deși se vor urmări în continuare îmbunătățiri în ceea ce privește caracterul și orientarea activităților de gestionare și a verificărilor conformității legate de portofoliu, aceste costuri sunt necesare în ansamblu pentru îndeplinirea eficientă și efectivă a obiectivelor instrumentelor cu un risc minim de neconformare (sub eroarea reziduală de 2 %). Ele sunt sensibil mai mici decât riscurile pe care le presupune eliminarea sau reducerea controalelor interne în acest domeniu cu risc înalt.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare de cheltuieli existente

În ordinea rubricilor și a liniilor bugetare din cadrul financiar multianual

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Număr [Descriere……..]	CD/CND[17]	Țări AELS[18]	Țări candidate[19]	Țări terțe	În sensul articolului 18 alineatul (1) litera (aa) din Regulamentul financiar
Rubrica bugetară 4 – Europa globală	19 01 04 08 – Instrumentul pentru țările industrializate (ITI) — Cheltuieli de gestiune administrativă 19 05 01 – Cooperarea cu țările terțe industrializate 19 05 02 – KEDO 19 05 03 – Proiect-pilot -Metodele transatlantice de a răspunde provocărilor mondiale 19 09 03 – Activități de cooperare diferite de asistența oficială pentru dezvoltare (America Latină) 19 09 02 – Acțiuni pregătitoare — Cooperarea cu țările din grupul țărilor cu venituri medii din America Latină 19 10 04 – Activități de cooperare diferite de asistența oficială pentru dezvoltare (Asia, Asia Centrală, Irak, Iran și Yemen) 19 10 01 03 – Acțiune pregătitoare — Schimburile economice și științifice cu India 19 10 01 04 – Acțiune pregătitoare — Schimburile economice și științifice cu China 19 10 01 05 – Acțiune pregătitoare — Cooperarea cu țările din grupul țărilor cu venituri medii din Asia	CD	NU	NU	NU	NU

[17] CD= credite diferențiate / CND = credite nediferențiate.

[18] AELS=Asociația Europeană a Liberului Schimb.

[19] Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

- Noile linii bugetare solicitate

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Număr [Descriere……..]	CD/CND	Țări AELS	Țări candidate	Țări terțe	În sensul articolului 18 alineatul (1) litera (aa) din Regulamentul financiar
Rubrica bugetară 4 – Europa globală	19 01 04 08 – Instrumentul de parteneriat (IP) — Cheltuieli de gestiune administrativă 19 05 01 – Cooperarea cu țările terțe în cadrul Instrumentului de parteneriat 19 05 02 – Cooperarea cu țările terțe industrializate – finalizarea programului anterior 2007-2013 (fosta linie bugetară 19 05 01) Notă: Celelalte linii bugetare existente în capitolele 19 09 și 19 10 ale căror acțiuni sunt în curs de încheiere [cu mențiunea „p.m.” *(pour mémoire)* pentru angajamente]	CD	NU	NU	NU	NU

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual:	Număr	Rubrica bugetară 4 – Europa globală

DG: FPI			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	**TOTAL**
• Credite operaționale (prețuri curente indexate cu 2 % față de prețurile din 2011)										
19 05 01 – Cooperarea cu țările terțe în cadrul Instrumentului de parteneriat	Angajamente	(1)	128,853	135,586	143,670	153,001	163,782	176,106	188,812	1.089,710
	Plăți (a)	(2)	27,753	68,486	110,870	143,201	152,182	162,506	174,112	839,110
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice[20]										
19 01 04 08 — Instrumentul de parteneriat (IP) — Cheltuieli de gestiune administrativă (b)		(3)	4,847	5,114	5,430	5,799	6,218	6,694	7,188	41,290
TOTAL credite pentru DG FPI	Angajamente	=1+1a +3	133,700	140,700	149,100	158,800	170,000	182,800	196,000	1.131,000
	Plăți	=2+2a +3	32,600	73,600	116,300	149,000	158,400	169,200	181,300	880,400

(a) Plățile pentru cheltuielile operaționale au fost calculate utilizând un ciclu de proiect standard de 4 ani de 20 %-30 %-30 %-20 %.

[20] Asistența tehnică și/sau administrativă și cheltuielile în sprijinul punerii în aplicare a programelor UE și/sau acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă, cercetare directă.

(b) 4 % din buget a fost rezervat pentru cheltuieli de sprijin administrativ.

Rubrica din cadrul financiar multianual:	**5**	„Cheltuieli administrative”

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	**TOTAL**
DG: FPI								
• Resurse umane	3,227	3,195	3,163	3,131	3,131	3,131	3,131	22,111
• Alte cheltuieli administrative	0,150	0,153	0,156	0,159	0,163	0,166	0,169	1,116
TOTAL DG FPI	3,377	3,348	3,319	3,291	3,294	3,297	3,301	23,227

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente =Total plăți)	3,377	3,348	3,319	3,291	3,294	3,297	3,301	23,227

milioane EUR

		2014	2015	2016	2017	2018-2020			**TOTAL**
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-5 din cadrul financiar multianual	Angajamente	137,077	144,048	152,419	162,091	173,294	186,097	199,301	1.154,227
	Plăți	35,977	76,948	119,619	152,291	161,694	172,497	184,601	903,627

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale

– ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Credite de angajament în milioane EUR (cu 3 zecimale)

Obiective și realizări ⇩			Anul **N**		Anul **N+1**		Anul **N+2**		Anul **N+3**		A se menționa numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)						**TOTAL**	
	REZULTATE																	
	Tipul rezultatului[21]	Costul mediu al realizării	Numărul de realizări	Costuri	Numărul de realizări	Costuri	Numărul de rezultate	Costuri	Numărul de realizări	Costuri	Numărul de realizări	Costuri	Numărul de realizări	Costuri	Numărul de realizări	Costuri	Numărul total de realizări	Costuri totale

[21] Rezultatele se referă la produse și servicii care urmează a fi furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construite etc.).

OBIECTIVUL SPECIFIC nr. 1 Proiectarea dimensiunii externe a Strategiei Europa 2020, dialoguri la nivel de politică, provocări de interes global																			
- Realizare																			
- Realizare																			
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1				70,861		74,571		79,023		84,164		90,100		96,884		103,880		599,483	
OBIECTIVUL SPECIFIC nr. 2 Parteneriate economice, cooperare în domeniul afacerilor şi al reglementării																			
- Realizare																			
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2				26,740		28,140		29,820		31,760		34,000		36,560		39,200		226,220	
OBIECTIVUL SPECIFIC nr. 3																			

Diplomație publică, cooperare în domeniul educației/al învățământului universitar și acțiuni de sensibilizare																	
- Realizare																	
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 3			24,567		25,840		27,372		29,137		31,182		33,522		35,932		207,452
Rezervă nealocată			6,685		7,035		7,455		7,940		8,500		9,140		9,800		56,555
COST TOTAL			**128,853**		**135,586**		**143,670**		**153,001**		**163,782**		**176,106**		**188,812**		**1.089,710**

N.B.: Defalcarea pe obiective specifice a bugetului de 1 131,000 milioane EUR este următoarea:

- obiectivul nr. 1: 53 %

- obiectivul nr. 2: 20 %

- obiectivul nr. 3: 18 %

Rezerva nealocată: 5 % (va fi programată între cele trei obiective în funcție de nevoi).

Nu se pot face alocări între rezultate din cauza naturii instrumentului (nu există un număr standard de rezultate și un cost mediu).

3.2.3. Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

3.2.3.1. Sinteză

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite administrative

– ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite administrative, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu 3 zecimale)

RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	**TOTAL**
Resurse umane	3,227	3,195	3,163	3,131	3,131	3,131	3,131	22,111
Alte cheltuieli administrative	0,150	0,153	0,156	0,159	0,163	0,166	0,169	1,116
Subtotal RUBRICA 5 a cadrului financiar multianual	3,377	3,348	3,319	3,291	3,294	3,297	3,301	23,227

În afara RUBRICII 5[22] a cadrului financiar multianual	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	**TOTAL**
Resurse umane	3,565	3,658	3,778	3,925	4,139	4,384	4,631	28,080
Alte cheltuieli cu caracter administrativ	1,282	1,456	1,652	1,875	2,079	2,310	2,557	13,210
Subtotal în afara RUBRICII 5 a cadrului financiar multianual	4,847	5,114	5,430	5,799	6,218	6,694	7,188	41,290

TOTAL	**8,224**	**8,462**	**8,750**	**9,090**	**9,512**	**9,991**	**10,489**	**64,517**

[22] Asistența tehnică și/sau administrativă și cheltuielile în sprijinul punerii în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă, cercetare directă.

3.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat

– ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane

– ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimarea trebuie exprimată în valoare întreagă (sau cel mult cu o zecimală)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
• Posturi din schema de personal (posturi de funcționari și de agenți temporari)								
XX 01 01 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)		17,4	17,3	17,1	16,9	16,9	16,9	16,9
XX 01 01 02 (în delegații)								
XX 01 05 01 (cercetare indirectă)								
10 01 05 01 (cercetare directă)								
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)[23]								
XX 01 02 01 (AC, INT, END din „pachetul global")		13,0	12,9	12,8	12,6	12,6	12,6	12,6
12,6XX 01 02 02 (AC, INT, JED, AL și END în delegații)		2,0	1,9	1,9	1,9	1,9	1,9	1,9
19 01 04 08 [24]	- la sediu							
	- în delegații	39,4	40,4	41,8	43,4	45,7	48,4	51,2
XX 01 05 02 (AC, INT, END în cadrul cercetării indirecte)								
10 01 05 02 (AC, INT, END – în cadrul cercetării directe)								
Alte linii bugetare (a se preciza)								
TOTAL		71,8	72,5	73,5	74,9	77,2	79,9	82,7

Resursele umane din cadrul rubricii 5 corespund personalului necesar pentru gestionarea noului Instrument de parteneriat.
Acesta include personalul FPI existent responsabil cu actualul ITI, și anume 3,6 AD, 7 AST, 4,3 AC, 2 AL în Washington = 17 ENI, și o solicitare de personal suplimentar estimată la 4 AD, 3 AST, 4 AC = 11 ENI.

19 este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi acoperit de efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja gestionării acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

---

[23] AC= agent contractual; INT= personal al agenției („*Intérimaire"*); JED= „*Jeune Expert en Délégation"* (tânăr expert în delegații); AL= agent local; END = expert național detașat;

[24] În cadrul plafonului pentru personal extern din creditele operaționale (fostele linii „BA").

Funcționari și agenți temporari	Gestionarea ciclului de program și de proiect
Personal extern	Gestionarea ciclului de program și de proiect

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

– ☒Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual 2014-2020.

– ☐ Propunerea/inițiativa necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.

A se explica reprogramarea necesară, precizându-se liniile bugetare în cauză și sumele aferente.

– ☐ Propunerea/inițiativa necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau la revizuirea cadrului financiar multianual[25].

A se explica acțiunea necesară, precizându-se rubricile și liniile bugetare în cauză, precum și sumele aferente.

3.2.5. Participarea terților la finanțare

– Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților.

– Propunerea/inițiativa prevede cofinanțare, estimată în cele ce urmează:

Credite de angajament în milioane EUR (cu 3 zecimale)

	Anul **N**	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se menționa numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			Total
A se specifica organismul cofinanțator								
TOTAL credite cofinanțate								

[25] A se vedea punctele 19 și 24 din Acordul interinstituțional.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

– ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.

– ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:

– ☐ asupra resurselor proprii

– ☐ asupra diverselor venituri

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul bugetar în curs	Impactul propunerii/inițiativei[26]						
		Anul **N**	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se menționa numărul de coloane necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctului 1.6)		
Articolul ….								

Pentru veniturile diverse alocate, a se preciza linia bugetară (liniile bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

A se preciza metoda de calcul a impactului asupra veniturilor.

[26] În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizațiile pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sume brute după deducerea a 25 % pentru costuri de colectare.